

Interactie 2 *Responsiviteit*

Handelingswijzer voor responsieve hulp

Bij het geven van hulp door de leerkracht aan een leerling zijn de volgende fases te onderscheiden:

1. **Hulp zoeken.** De leerkracht is beschikbaar voor het bieden van hulp (ronde). De leerkracht maakt oogcontact en richt zich tot de leerling en probeert letterlijk op oog hoogte te komen vanuit een goedgekozen positie
2. De leerkracht speelt in op het **gevoel** van de leerling, bijvoorbeeld door dat gevoel te verwoorden (ben je bang om te beginnen, ik zie dat je aarzelt, vind je die sommen moeilijk?) of door de leerling te bemoedigen (... goed dat je dit even vraagt).
3. De leerkracht vraagt of de leerling kan vertellen wat het probleem is en richt de aandacht d.m.v. het stellen van **startvragen** op de kern van het probleem (... wat was de opdracht ook al weer, hoe ziet deze pagina eruit, wat zie je op de tekening/het schema, wat is de belangrijkste zin, enz.)
4. De leerkracht probeert d.m.v. het stellen van de juiste **kernvragen** de leerling zelf tot de oplossing te laten komen (... hoe kun je beginnen met het zoeken van de oplossing, welk hulpmateriaal zou je kunnen gebruiken, welke aanpak kun je kiezen, aan wie zou je ook hulp kunnen vragen, enz.)
5. Dan komen de **slotvragen**. (... denk je dat je nu verder kunt, hoe ga je dat dan doen, wat moet je ook al weer niet vergeten, enz.)
6. De laatste fase is die van het **loslaten**. De hulp wordt afgesloten als de leerling zelf aangeeft weer verder te kunnen. Dat kan met een bemoedigende opmerking of met lichaamstaal (... ik zie dat je het nu weer zelf kan, het zal je nu wel lukken, laat het me even weten als het je gelukt is, succes joh, enz.)

Bij het geven van responsieve hulp zijn de volgende aspecten van belang;

- **Complimentjes** geven de leerling meer zelfvertrouwen, correcties niet.
- **Aanwijzingen** worden sterker naarmate ze worden gevisualiseerd of in gebaren uitgedrukt.
- Het **verwoorden** van de handelingen kan een goede hulpstrategie zijn.